

tännamatta. Emma aitis, ja haige tulli wodist
wélja, ja emma ja laps mollemad rõmufasid
ennast Jõsandast, ja teggid tännopalwe Jum-
malale. Haige sai nüüd jonega omma rammo
kätte, ja katsus jubba jälle omma tööpeäle. Aga
ga ühhel päwal juhtus koggematta õppetajat
nāggema, keddata emma weel ep olnud nāinud, ja
kohhe tüdruk minnestas ärra. Kui ta jälle sai
ārkand, kohhe süis ütles: Teie ollete se mees,
kedda nāggin palwet mo eest teggewad sure
Jummalale! Armolikkult on taewa Jõsa teie
palwet wõtnud kuulda. Ta on jahhutanud mo
hinge, mis olli sure ahhastusse sees, ja on mo
ihhogi toetanud jälle. Temma palle wal-
gus on paistrud mo peäle, ja se walgusse
sees ollen nüüd kõndind, ja tahhan ses kāia
omma ello otsani.

* * *

„Kül armoannid on mitmesuggu-
sed, agga sesamma Waim. Ja am-
metid on mitmesuggused, agga ses-
samma Jõsand. Ja teud on mit-

mesuggused, agga sesamma Jum-
mal, kes keik keikide sees teeb.“
I Kor. 12, 4-6.

U e a a s t a l a u l.

Wist! Keik tulge minno jure nüüd.

Kül ue aasta hakkame
Ja rõmo päwa peame
Gest, nored ning ka wannad.
Mis agga sinno rõmufasid saab,
Eh! mis so ello aeg aitab,
Kui pimmedusses seisad?

Et ue mele saakfime,
End töö pole löökfime,
Sa, armas Jõsand, tahhad.
Lait usko meile anna süis,